

LBRIS

We know
books

LOSING IT

Cine zice că e simplu *PRIMA OARĂ?*

cora carmack

Traducere din limba engleză și note de
DANIELA POPESCU

EPICLOVE

Editura Epica, București, 2022

Editor: Anca Eftime
Redactor: Ioana Socolescu

Losing It © 2012 by Cora Carmack
All rights reserved.

Toate drepturile asupra ediției în limba română aparțin Editurii Epica.
© 2022, Editura Epica.

ISBN: 978-606-9713-19-8

București, 2022

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
CARMACK, CORA

Losing it: cine zice că e simplu prima oară? /
Cora Carmack; trad. din lb. engleză și note de
Daniela Popescu. - București: Epica, 2022

ISBN 978-606-9713-19-8

I. Popescu, Daniela (trad.; note)

821.111

Capitolul unu

Am tras adânc aer în piept.

Ești mega-meseriașă. Nu prea credeam chestia asta, așa că am mai gândit-o o dată. Meseriașă. *Mega-meseriașă.*

Dacă mi-ar fi auzit mama gândurile, mi-ar fi zis că se cuvine să fiu mai modestă, numai că nu ajunsese nicăieri fiind modestă.

Bliss Edwards, ești o super tipă!

Și atunci, cum naiba de ajunsese, la douăzeci și doi de ani, să fiu singura persoană pe care o cunoșteam care nu făcuse niciodată sex? De pe vremea serialului *Salvați de clopotel* — sau, hai, poate din timpul serialului *Gossip Gril* — nu se mai auzise să termine vreo puștoaică liceul și să-și fluture cartea cu V (de la virgină). Iar acum stăteam la mine în cameră și regretam amar că-mi adunam curajul să recunosc chestia asta în fața lui Kelsey, prietena mea cea mai bună. Care a reacționat ca și cum i-aș fi dezvăluit că ascund o coadă sub fusta mea clopot. Am știut, încă dinainte să-i pice fața, că luasem o decizie îngrozitoare.

— PE BUNE? E cumva din cauza lui Isus? Vreau să zic, te păstrezi pentru el?

Pentru Kelsey, sexul era o chestiune extrem de simplă. Avea corpul unei păpuși Barbie și mintea înfierbântată a unui puștan.

— Nu, Kelsey, i-am răspuns. Ar fi destul de dificil să mă păstrez pentru cineva care a murit cu peste două mii de ani în urmă.

Kelsey și-a smuls tricoul și l-a aruncat pe podea. Probabil că aveam întipărită pe chip o expresie ciudată, fiindcă m-a privit și a pufnit în râs.

— Relaxează-te, Prințesă Puritate! Nu vreau decât să-mi schimb tricoul, atâta tot, a zis, deschizându-mi șifonierul și începând să-mi scotocească printre haine.

— De ce?

— Pentru că, Bliss, draga mea, o să ieșim împreună în oraș să-ți găsim pe cineva cu care să te culci.

Și a pronunțat cuvântul „culci” rostogolind cuvântul pe limbă într-un mod care-mi amintea de reclamele alea la liniile telefonice pentru adulți.

— Isuse Hristoase, Kelsey!

A scos un tricou care pe mine pocnea și care venea de-a dreptul scandalos pe corpul ei voluptuos.

— Poftim? Parcă mi-ai spus că nu e vorba de El...

Am rezistat tentației și nu mi-am pocnit fruntea cu palma.

— Nu, nu e vorba despre asta... Vreau să zic că merg la biserică și... hm... sau, mă rog, uneori mai merg. Doar că... eu știu... N-am fost niciodată interesată cu adevărat de subiectul ăsta.

S-a oprit cu tricoul pe jumătate tras peste cap.

— Nu ai fost niciodată interesată de băieți? Ești cumva pe invers?

O auzisem la un moment dat pe mama, care nu pricepea cum de mă pregăteam să termin facultatea fără un inel de logodnă pe deget, întrebându-l același lucru pe tata.

— Nu, Kelsey, nu sunt pe invers, așa că pune-ți mai departe tricoul. Și nu mă lua cu chestii de-astea.

— Dacă nu ești nici lesbi și nici Isus nu e la mijloc, atunci nu mai trebuie decât să găsim tipul potrivit — sau, mai bine zis, scula potrivită.

Mi-am dat ochii peste cap.

— Pe bune? Asta-i tot? Să găsec tipul potrivit? De ce nu mi-o fi spus nimeni chestia asta mai dinainte?

Și-a prins părul blond într-o coadă. Cumva, asta îi scotea și mai mult pieptul în evidență.

— Nu vorbesc despre tipul potrivit pe care să-l iei de bărbat, draga mea. Ci de unul care să-ți facă sângele să fiarbă în vene. Să-ți scoată din priză creierul tău analitic, critic și hiperactiv și să te facă să judeci cu trupul.

— Numai că trupurile nu pot gândi.

— Vezi ce zic? Poftim! a spus ea. Analitic, critic.

— Bine, bine, gata. La ce bar mergem în seara asta?

— La Stumble Inn, normal.

Am gemut:

— Câtă eleganță!

— Poftim?

Kelsey m-a săgetat din priviri, ca și cum nu aș fi știut răspunsul la o întrebare simplă.

— E un bar foarte bun. Și, mai important decât orice, e un loc care le place tipilor. Și, cum nouă ne plac tipii, atunci este un bar care ne place pe deplin.

Ar fi putut fi și mai rău. M-ar fi putut duce prin vreun club.

— Of, bine! Hai să mergem, am spus și m-am îndreptat spre draperia care îmi separa dormitorul de restul apartamentului meu open-space.

— Hei, ia stai puțin! mi-a zis, apucându-mă de cot.

M-a tras așa de tare, că am căzut înapoi pe pat.

— Nu ai cum să ieși așa din casă.

Am privit cu ce eram îmbrăcată: o fustă-clopot înflorată și un maiou simplu, cu un decolteu decent. Arătam drăguț. Sigur puteam să agăț un tip îmbrăcată așa, sau cine știe...

— Nu văd care-i problema, i-am răspuns.

Și-a dat ochii peste cap și m-am simțit ca un copil. Nu suportam să mă simt așa și aproape de fiecare dată mi se întâmpla, ori de câte ori venea vorba despre sex.

Kelsey mi-a spus:

— Scumpo, acum arăți ca și cum ai fi o soră mai mică și adorabilă. Nimeni nu vrea să și-o pună cu soră-sa. Și dacă vrea, nu e omul lângă care ți-ai dori să fii, crede-mă.

Mda, exact așa mă simțeam, ca un copil.

— Bun, am priceput.

— Hm... Mi se pare că începi să repeți cum e să-ți scoți din funcțiune creierul ăla hiperactiv. Bravo! Acum, stai așa și lasă-mă să mă ocup de magia de care știu să mă ocup.

Când zicea „magie”, se referea la tortură.

După ce i-am refuzat trei tricouri care mă făceau să arăt ca o prostituată, niște pantaloni care arătau mai mult a colanți și o fustă așa de scurtă, că amenința să dezvăluie lumii întregi cea mai intimă părticică a mea, la o simplă adiere de vânt, ne-am înțeles să-mi iau niște blugi trei sferturi, cu talie joasă, și un maiou de mătase neagră, care contrasta cu pielea mea albă.

— Ești epilată pe picioare?

Am dat din cap că da.

— Și prin alte... locuri?

Am decis să închei conversația:

— Pe cât de mult o să fie vreodată epilate, da. Și-acum hai să mergem!

S-a strâmbat, dar nu a comentat.

— Bine, bine. Prezervative?

— În geantă.

— Creierul?

— Închis. Sau, mă rog, pus pe repaus.

— Excelent! Perfect! Cred că acum chiar suntem gata de plecare.

Nu eram. Nu eram deloc gata.

De fapt, exista un motiv pentru care nu făcusem niciodată sex, și acum îl știam. Eram obsedată de control. Tocmai de-aia mă descurcam așa de bine la școală. Eram un regizor de scenă exemplar — nimeni nu putea să ducă la capăt o repetiție la fel de bine

ca mine. Și atunci când aveam curajul să mai și joc, eram mai pregătită ca oricine din clasă. Sexul însă... era o chestie complet opusă controlului. În ecuație mai intrau și emoții, atracție, plus încă o persoană, care normal că trebuia să fie implicată. Nu asta înțelegeam eu prin „distracție”.

— Gândești prea mult, a zis Kelsey.

— E mai bine decât să nu gândesc deloc.

— Nu și în seara asta, m-a contrazis.

Ne-am urcat în mașină și am dat mai tare muzica la iPod, numai ca să mă pot gândi în liniște la ale mele.

Puteam s-o fac. Era o simplă chestiune care trebuia rezolvată, un rând de bifat într-o listă, atâta tot.

Așa de simplu.

Simplu.

Nu complica lucrurile.

După câteva minute, ne-am oprit în dreptul unui bar și, dintr-odată, nu mi s-a mai părut deloc simplu. Aveam senzația că pantalonii mă strângeau de strâmți ce erau, că maioul meu era prea decoltat și mințile — prea rătăcite. Îmi venea să vărs.

Nu voiam să fiu virgină. Atâta lucru știam și eu. Nu voiam să mă simt ca o mironosiță neprihănită care nu știe nimic despre sex. Problema era că, oricât de mult îmi doream să nu fiu virgină, la fel de mult nu voiam să fac sex.

Enigma enigmelor. De ce nu putea fi mai ușor? De pildă, o chestie de genul ăla, cum că un pătrat este un dreptunghi, dar un dreptunghi nu este neapărat un pătrat.

Kelsey aștepta lângă portieră, pocnind din degete și lovindu-și tocurile înalte de ciment. Mi-am îndreptat umerii, mi-am dat părul pe spate (fără mare chef) și am urmat-o.

Am mers direct la bar, m-am cocoțat pe un scaun și i-am făcut semn barmanului.

Hm, da, și el ar fi putut fi un candidat. Păr blond, înălțime medie, o față frumoasă. Nu ieșit din comun, dar nu era de scos din ecuație. Mergea bine cu ideea de simplu.

— Cu ce vă servesc, doamnelor?

Accent sudist. Sigur era genul de băiat crescut în sânul familiei. Kelsey s-a făcut auzită:

— O să începem cu două shot-uri de tequila.

— Mai bine patru, am scâncit.

Tipul a fluierat, după care m-a privit drept în ochi și a întrebat:

— Ai genul ăla de seară, nu?

Nu eram încă pregătită să exprim în cuvinte ce fel de seară era.

Așa că i-am răspuns:

— Am nevoie de niște curaj lichid.

— Sunt bucuros să te ajut, mi-a spus și mi-a făcut cu ochiul.

Era la un pas de noi când Kelsey a început să se foiască pe scaun și mi-a zis:

— El e! El e!

Vorbele astea mă făceau să mă simt ca într-un carusel, ca și cum lumea se învârtea cu mine și toate organele mele se jucau de-a prinselea. Aveam nevoie de ceva timp să mă adaptez. Gata. Am apucat-o pe Kelsey de umăr și am obligat-o să rămână nemișcată.

— Kelsey, gata, potolește-te! Parc-ai fi un chihuahua.

— Poftim? E o alegere foarte bună. E simpatic. Frumușel. Și am văzut clar că ți-a aruncat o privire în decolteu... DE DOUĂ ORI.

Nu greșea. Numai că tot nu eram îndeajuns de interesată să mă culc cu el, ceea ce nu însemna că îl eliminam drept candidat, deși ar fi fost mult mai bine dacă măcar aș fi fost interesată de tipul cu care aveam s-o fac.

— Nu sunt convinsă... Nu simt nicio scânteie între noi doi, am spus.

Presimțind că urma să-și dea ochii peste cap, am adăugat:

— Deocamdată.

Barmanul Frumușel a revenit cu băuturile, Kelsey s-a oferit să plătească, iar eu am dat peste cap ambele pahare înainte ca prietena mea să apuce să-i dea cardul. A rămas nemișcat un moment, mi-a zâmbit, după care i s-a adresat altui client. Între timp, am șterpelit unul dintre paharele lui Kelsey.

— Ai noroc că e o noapte importantă pentru tine, Bliss. În mod normal, nu las pe nimeni să intervină între mine și tequila mea.

Cu mâna întinsă, i-am răspuns:

— Ca să știi, nimeni n-o să ajungă între picioarele mele decât când o să fiu îndeajuns de beată, așa că dă-mi-o și pe ultima!

Kelsey mi-a zâmbit, clătănând din cap. A cedat câteva clipe mai târziu. Abia după patru pahare de tequila am început să mă simt mai puțin speriată de ideea de sex.

De data asta s-a apropiat de noi o barmaniță și am comandat un whisky cu Cola, din care să beau cât timp îmi făceam ordine în gânduri.

Barmanul Frumușel și-a făcut din nou apariția. Dar probabil că nu avea cum să-și termine tura mai devreme de ora două noaptea. Iar eu eram deja cu nervii praf, așa că, dacă mai trăgeam de timp până la două, aveam să înnebunesc de-a binelea. Parcă mă și vedeam legată de un pat de spital, din cauza sexului.

Lângă mine era un tip care se apropia din ce în ce mai mult, cu fiecare sorbitură de-a mea, dar părea să aibă vreo patruzeci de ani. Nu, mersi!

Am mai luat o gură de băutură și i-am mulțumit în sinea mea barmanului fiindcă nu se sfiise să toarne mai multă tărie, după care am început să mă uit la cei de la bar.

— De el ce zici? m-a întrebat Kelsey, arătându-mi un tip de la o masă din apropiere.

— Prea snob.

— Dar ăla?

— Prea hipster, m-am plâns eu.

— Și cel de acolo?

— Bleah! Prea păros.

Și lista a continuat, până când m-am convins că noaptea era deja ratată. Kelsey a sugerat să mergem în alt bar, dar era ultimul lucru pe care voiam să-l fac. I-am spus că trebuie să merg la baie și am sperat să-i distragă cineva atenția cât timp eram plecată, ca să mă pot face nevăzută de aici fără prea mare bătaie de cap. Toaleta era undeva în spate, după mesele de biliard.

Atunci l-am observat.

De fapt, mai întâi am văzut cartea.

Și nu mi-am putut ține gura:

— Dacă asta e cumva o metodă de agățat tipe, îți sugerez să te muți într-o zonă cu ceva mai mult trafic.

Și-a ridicat privirea din carte și, brusc, nu am mai fost în stare să înghit. Era de departe cel mai frumos tip pe care-l văzusem: cu un păr blond, care-i cădea peste ochii de-un albastru limpede, și cu o barbă care-i dădea un aer masculin — dar fără să-l facă să pară prea păros —, cu un chip în stare să-i facă pe îngeri să cânte. Pe mine nu mă făcea să cânt. Ci doar să mă holbez la el. De ce oare mă oprisem din mers? De ce era nevoie să mă fac de fiecare dată de răs?

— Poftim? a zis el.

Îi admiram în continuare părul perfect și ochii albaștri pătrunzători, așa că i-am răspuns cu o secundă întârziere:

— Shakespeare. Nimeni nu citește Shakespeare într-un bar, decât dacă e un truc de agățat. Nu vreau să spun decât că ai avea mai multe șanse undeva mai în față.

Nu mi-a răspuns la început. Pe urmă a zâmbit larg, scoțând la iveală — ce să vezi! — niște dinți impecabili.

— Nu e un truc, dar, chiar dacă ar fi, mi se pare că am noroc și aici.

Accent. AVEA ACCENT BRITANIC. Doamne sfinte! Eram, în mod oficial, cucerită.

Respiră! Trebuia să respir.

Nu te pierde cu firea, Bliss!

A lăsat cartea jos, dar nu înainte să pună semn acolo unde rămăsese. Dumnezeu! Tipul ăsta chiar citea Shakespeare într-un bar!

— Adică nu încerci să agăți fete? am insistat.

— Nu.

Cu mintea mea analitică, am observat imediat că folosise un verb la timpul trecut. Adică... nu încercase să seducă pe nimeni, dar poate că acum exact asta făcea.

L-am mai privit o dată. Râdea de-a binelea. Avea dinți sclipitori și o barbă de-o zi care-l făceau să arate absolut delicios. Da, eram, în mod clar, ușor de sedus. Și gândul ăsta a fost de ajuns să-mi provoace un șoc.

— Cum te cheamă, iubire?

„Iubire”? IUBIRE! Simțeam că nu mai aveam aer.

— Bliss¹.

— Asta-i o replică de agățat? s-a interesat el.

M-am înroșit toată.

— Nu, chiar așa mă cheamă.

— Un nume încântător pentru o fată încântătoare, mi-a răspuns pe un ton care mi-a răscolit măruntaiele, de parcă uterul meu începuse să danseze step pe restul organelor mele.

Sfinte! Simțeam că mor în chinuri, cu toate simțurile trezite la viață. Oare așa te simți ori de câte ori ești atras sexual de cineva? Atunci, nu-i deloc de mirare că oamenii fac cele mai mari nebunii din cauza sexului.

— Uite cum stă treaba, Bliss: tocmai am ajuns în oraș și am reușit să mă blochez pe dinafară din apartamentul meu. Iar acum

¹ Joc de cuvinte, *bliss* însemnând „extaz”, „beatitudine”, în limba engleză.